



LÁ THƯ MỤC VỤ

Thế là đã bốn mươi hai năm kể từ ngày 30/4/1975. Mỗi dịp kỷ niệm ngày miền nam thất thủ là một dịp để chúng ta nhớ lại lý do tại sao chúng ta có mặt ở đây. Lớp di dân đầu tiên đến Perth này vào khoảng năm 1978. Sau đó, những lớp vượt biên kế tiếp được định cư ở đây từ năm 1980 rồi con số đông dần từ hàng chục lên hàng trăm và cộng đoàn được chính thức thành lập vào năm 1981. Từ đó cộng đoàn lớn mạnh dần cho đến nay.

Những lớp di dân đầu tiên thành lập nên cộng đoàn chúng ta, giờ vẫn gắn bó với cộng đoàn và vẫn là nhóm chủ lực hoạt động tích cực cho cộng đoàn. Mỗi lần có dịp gặp lại nhau, họ thường kể lại những kỷ niệm của 'Cái thuở ban đầu lưu luyến ấy, Ngàn năm hồ dễ mấy ai quên' (Thế Lữ). Những kỷ niệm ấy như chất keo nối kết mọi người lại với nhau. Sở dĩ nối kết được với nhau như vậy vì mọi người đã cùng đồng hành với nhau, chia sẻ ngọt bùi với nhau trong suốt gần bốn thập niên qua. Từ những ngày tay trắng vất vả dầm mưa dãi nắng làm công trên những nông trại để hái nho, hái trái cây, hái dâu... cho đến lúc làm chủ farm rồi chủ shop, chủ deli, và bây giờ về hưu hay chuẩn bị về hưu.

Gần bốn mươi năm qua, chẳng những chúng ta cùng đồng hành với nhau trong cuộc sống thường ngày, mà chúng ta còn đồng hành với nhau trong đời sống đức tin khi chúng ta tụ họp nhau để tham dự các nghi thức phụng vụ. Chính việc đồng hành với nhau trong đời sống đức tin, mới là yếu tố then chốt nối kết chúng ta lại với nhau. Chính vì sống đức tin mà chúng ta mới biết đùm bọc yêu thương nhau như một gia đình.

Trong bài Phúc Âm Chúa Nhật tuần này thánh Luca thuật lại việc Chúa Giêsu hiện ra với hai môn đệ trên đường đến làng Emmau một cách sinh động với nhiều chi tiết rõ rệt. Chúa Giêsu phục sinh như là một khách bộ hành, cùng đồng hành, trò chuyện và giải thích Thánh Kinh cho họ giúp mắt họ mở ra để tin vào Chúa Phục sinh. Đặc biệt khi ngồi trò chuyện trong nhà, hai ông mới thấy rõ Chúa Giêsu đang nói, đang cùng ăn với mình. Và ngay khi nhận ra Ngài, hai ông đã tức tốc trở về Giêrusalem để báo tin và chia sẻ với các Tông đồ về sự kiện hy hữu này.

Ngày nay, Chúa Kitô Phục sinh vẫn ở bên cạnh chúng ta, nhưng giống như hai môn đệ trên đường Emmau chúng ta không nhận ra Ngài. Ngài hiện diện khắp nơi trong mọi hoàn cảnh, mọi biến cố, nhất là nơi những anh chị em của chúng ta. Nhưng làm sao chúng ta thấy được Ngài? Thừa đôi mắt trần tục của chúng ta hoàn toàn vô dụng vì bây giờ chúng ta chỉ có thể nhận ra Ngài bằng con mắt đức tin. Sự hiện diện của Đấng phục sinh khác hẳn với sự hiện diện của Chúa Giêsu Nazareth. Đây là một sự hiện diện mới mẻ, chỉ tỏ hiện với con mắt đức tin được nuôi bằng Kinh thánh và việc chia sẻ bữa ăn với Chúa Kitô phục sinh. Nên nếu muốn thấy và sống sự hiện diện của Đấng phục sinh, chúng ta phải trang bị cho mình hai thứ luôn có sẵn trong tay là Thánh kinh và Thánh lễ.

Nếu ngày xưa, hai môn đệ trên đường Emmau đã nhận ra Chúa khi Ngài ngồi vào bàn ăn bẻ bánh trao lại cho hai ông thế nào, thì hôm nay khi tham dự Thánh Lễ, Ngài cũng làm lại cử chỉ đó để chúng ta nhận ra Ngài đang sống và hiện diện giữa chúng ta, với chúng ta, trong mọi hoàn cảnh của cuộc đời. Và giống như hai ông sau khi vui mừng nhận ra Chúa đã sống lại, vội vã ra đi gặp anh em để thông đạt niềm vui và niềm tin yêu nơi họ thế nào, thì sau khi hiệp lễ, chúng ta cũng được sai phái ra đi đem Tin Mừng Chúa sống lại, đem niềm vui Phục Sinh đến với các anh chị em đang đau khổ, buồn sầu, chán nản, thất vọng, để mọi người cùng được chia sẻ niềm tin yêu vào Chúa Giêsu phục sinh, Đấng luôn cùng đồng hành với con người trong mọi thời đại, mọi hoàn cảnh.

Thiên Chúa vẫn là người bạn đồng hành của con người, Ngài vẫn cảm thông với những ưu tư, đau khổ của con người, Ngài đang hoạt động với con người. Chỉ có con người không nhận ra Ngài, không biết lắng nghe Lời Ngài và không giữ Ngài ở lại với mình khi ngày đã xế bóng, khi màn đêm tăm tối đang bao phủ mặt đất, che khuất ánh mặt trời. Vì trong đêm tối, người ta khó tin có mặt trời, nhưng sự thực mặt trời vẫn luôn có đó. Trong đau khổ, người ta khó tin có Thiên Chúa, nhưng sự thực Thiên Chúa vẫn luôn có đó, vì Chúa Kitô đã sống lại và đang sống bên cạnh chúng ta giữa những đêm tối, giữa những khổ đau, mặc dầu chúng ta không trông thấy Ngài.

Hãy nhận ra sự gần gũi thân thương của Chúa Giêsu Phục sinh trong Lời Chúa và Thánh Thể mà chúng ta chia sẻ cho nhau mỗi lần họp mặt mừng Chúa sống lại. Và cùng với Ngài, chúng ta hãy ra đi đem Tin Mừng Phục Sinh, đem niềm vui và hy vọng là nền tảng cho cả cuộc đời Kitô hữu chúng ta đến cho toàn thể giới.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh